

ca mèdica en protesta airadament la butxaca del malalt o de la família.

L'ideal de la clientela seria en canvi que el metge realitzés totes les exploracions i anàlisis especials sense augmentar els honoraris usuals de la visita. Afortunadament de tan antieconòmic procediment en protestarà sempre la família del metge.

Aquell que posant-se en un just medi, arribi a armonitzar la ciència amb l'economia del metge, fent aquells difícils equilibris de moral que tan fatigosos són per la consciència del professional, haurà trobat la pauta deontològica pel desentrotll normal de ses activitats.

Una hemocultura o una radiografia no són accessibles a molta part de clientela i el metge deurà enginyar-se de medis diagnòstics i donar a la clientela aquella sensació consoladora de plenitud facultativa que tan afalagadora resulta pel malalt i per l'ambient familiar que l'envolta.

El problema de insuficiència econòmica del client quant no és compensada per la beneficència pública, ha d'ésser resolt pel metge de capsalera fent una suprema apel·lació als recursos de la clínica pura sense auxili del laboratori. I no tindrà més remei que sacrificar un xic de pudor científic en ares del desequilibri econòmic del client i adaptar-hi aquella expressió quantitativa de moral que salvi el deure professional i que no feixi la sensibilitat de la clientela.

De l'abdicació científica que representa el prescindir del laboratori en cassos semblants no pot patir-ne la moral del metge perquè lo contrari significaria que la moral mèdica es patrimoni ex-

clusiu del metge que gosa del privilegi d'una clientela rica.

La sana lògica dedueix d'aquest raonament que la ètica professional ha de ser tant més rigorosa quant augmenten les possibilitats del client i que està sempre regida pels mitjans econòmics de que puguin disposar-se.

Hi ha indubtablement una Medicina de ric i una Medicina de pobre. La primera gaudeix d'una clínica acurada i del auxili de tots els anàlisis de laboratori; la segona ha de confiar-se moltes vegades a les forces propies i exclusives del metge de capsalera atrafegat amb la multiplicitat de visites a *bon marché*.

Posem, davant per davant en una junta, els dos tipus representatius d'ambdós Medicines, discutint el diagnòstic i la terapèutica d'un malalt de modesta posició econòmica. Serà justa l'acusació del primer, de negligència o ignorància al metge de capsalera que ha vist dolorosament limitada la seva activitat professional per les estretors i limitacions econòmiques del client?

No podrà recriminar-lo de immoral ni negligent si procedeix de bona fe; la moral professional deu estar en raó directa de l'economia del client.

El metge dels humils no té més remei que refugiar-se dins de l'austeritat clínica i estendre davant del malalt aquella protecció paternal de l'asclepiade que tan ridiculitzen els laboratoristes mentre espera temps més feliços en que tota l'humanitat malalta podrà gaudir dels costosos medis de diagnòstic que s'hagin fet assequibles a totes les possibilitats econòmiques.

Bentham.

Revista de Revistes

LIMITACIONS A LA PUBLICITAT

Arreu es va sentint més cada dia la necessitat de endegar la publicitat mèdica fins a límits raonables i adhuc de pendre mides per tal de privar en absolut tot el que és publicitat deshonest.

El Consell de Farmàcia i Química dels Estats Units darrerament s'ha oposat a registrar un producte conegut a tot Europa, per no ajustar-se la seva propaganda a la veritat científica comprovada i per fer-se recomanacions que es consideren perilloses.

Fora dels Estats Units on el control per part de les autoritats sanitàries de l'Estat és més sever, a Europa segons hem vist en notes publicades en números anteriors, s'ha iniciat una forta

reacció contra el poc escrupol amb que es fan certes propagandes.

El ministre d'Hygiene de França dictà fa poc una circular per tal de posar frè a les exageracions de la publicitat mèdica, fixant-se especialment, en l'explotació dels malalts abastant una literatura publicitaria desmesurada.

L'acció del ministre, emprò, s'ha limitat a fer un prec que es segur que no serà oït, mentre no es faci seguir de sancions.

Ha demanat als rotatius que es neguin a publicar la paraula curació en qualsevol anunci, i ademés que no vegin la llum els anuncis anònims o amb pseudònims (raons socials, acadèmies i societats imaginaries).

L'intent és meritori i està ben encarrilat. Més